

Kazen.

(K podobi.)

Slavko in Minka, živa otroka,
mamico sta jezila.

„Ako ne bo miru — kar grem,
pa se ne bom več vrnila!“

Šla je; na jok sta se držala
Slavko in Minka. — Kaj bo li,
ako vedno bo mamica jezna
in se ne vrne nikoli?

Mati pred sobo počaka, pomišlja:

„Kdo naj ostavlja otroka?
Kam bi zabredla šibka nožica,
če je ne vodi matere roka?“

Kaj bi moje srce počelo?
Od bolesti umrlo bi samo!
Sebi dam največjo srečo,
ko otrokoma dam spet mamo!“

Vrata odpre . . . In smek jo pozdravi,
čakajo mater objemi:

„Kadar spet pojdeš, mamica zlata,
pa kar naju s sabo vzemi!“

E. Gangl.

Nerodni Jurček.

Iz francoščine J. D.

ivel je nekdanj deček, ki so ga zvali za Jurčka. Ni bilo skoro dneva, da bi ne napravil kaj nerodnega.

Nekega dne mu reče mati: „Jurček, pojdi danes v mesto na semenj in kupi pujska. Izberi jako debelega in se pogajaj zanj, da ga ne plačaš predrago.“

„Ne boj se, mamica, bom že pazil.“

Jurček gre torej v mesto kupovat pujska. Izbere debelega in se pogaja zanj dolgo časa, da ga ne bi plačal predrago; potem mu pa pravi: „Pujsek, zdaj pa le priden bodi in pojdi domov, ne da bi se kje ustavljal!“

Pujsek zakruli, kakor da bi odgovoril: „Bom!“ Jurček se gre izprehajati po mestu, da pozve kakih novic. Ko se na večer vrne domov, vpraša mater: „No, ali ni lep naš pujsek?“

„Kje pa imaš vendar svojega pujska?“

„Kaj, ali ga še ni doma?“

„Kako doma? Kdo bi ga bil pripeljal?“

„Nihče. Pa sem mu bil vendar dejal, da naj bo priden in naj gre naravnost domov, ne da bi se kje ustavljal; odgovoril mi je, da bo.“

„Beži, beži!“ reče mati, „pujsek je za nas izgubljen. Pa ga nisi mogel privezati za nogo in ga tirati pred seboj s palico?“

„Drugokrat, mamica, storim tako!“